

المحضرت بما يُون محدرضا شاه بهلوي

مأموریت سرای وطنم

اعلیحضرت همایون محمدرضاشاه پهلوی شاهنشاه ایران

> ۱۳۳۹ چاپخانه ارتش

فهرست مطالب

ث	باچه	ديب
١	سرزمین قدیم و جدید ایران	١
٩	تحولاتی که پدرم در ایران ایجاد کرد	۲
11	دوران کودکی من	٣
١٣	تعلیم و تربیت شاه	۴
۱۵	ایام پرآشوب و تشنج	۵

فهرست مطالب	•	ニ
14	ناسيوناليسم مثبت من	۶
19	مسألهى اقتباس تمدن جديد	٧
*1	نظر من دربارهی دموکراسی	٨
74	آیندهی امیدبخش کشاورزی	4
40	۱ زن ایرانی در اجتماع	•
YV	۱ فرهنگ و آیندهی ایران	١١
44	۱ نفت ایران	۲
٣١	۱ ایران و صلح جهان	۳
٣٣	۱ شاه و کشور	۴

ديباچه

این کتاب برای انجام منظوری که سالیان دراز ضرورت آن احساس می شد نگارش یافته است. تا آنجا که اطلاع دارم، از بیست و پنج قرن پیش که شاهنشاهی ایران بنیانگذاری شده است، من نخستین شاهنشاهی هستم که شرح زندگانی خود را بطور مرتب و با تسلسل تاریخی تألیف و تدوین کردهام.

البته در قرن شانزدهم میلادی، یعنی دوهزار سال پس از آغاز شاهنشاهی ایران، شاه طهماسب اول که یکی از سلاطین این کشور بود، تاریخچهی مختصر زندگانی خویش را به رشتهی تحریر درآورد و دویست سال بعد، در دورهی سلطنت شاه طهماسب دوم، یک نفر کشیش فرانسوی، شرح احوال مجملی به نام این پادشاه انتشار داد، به این منظور که ثابت کند

وی فرزند یک نفر فرانسوی بوده است.

در قرن نوزدهم نیز، ناصرالدینشاه، سفرنامه ی دل چسبی درباره ی مسافرت خویش به اروپا و مشاهدات و توجه خود به فهم رموز ترقیات دول باختری نگاشت، ولی هیچ یک از سران تاجدار کشور من، شرح زندگانی خویش را با روش مرتب و منظمی مدون نساختند. این بود که تقریباً پس از چهارده سال سلطنت، مصمم شدم که این کار نخستین بار به دست من انجام پذیرد. غرض تنها آن نبود که در میان شاهنشاهان این کشور در نوشتن شرح احوال پیشقدم باشم، بلکه احساس کردم که نگارش چنین کتابی برای آشنایی به گذشته و راهنمایی آینده ی ایران بسیار ضروری است.

در قرن اخیر، ما که در خاورمیانه زندگانی میکنیم، در فهم ارزش حقیقی خویش کوتاهی کرده و اغلب در تهیهی نقشهها و برنامههای صحیح برای ترقیات آیندهی کشورهای خود به غفلت گذرانیدهایم. گاهی از آنچه در کشور انجام یافته اطلاعات مبهمی داشتهایم ولی در تشخیص موانع تشکیلاتی و غیر آن، که مانع پیشرفت بوده است، قصور کرده و در تعیین هدفها و آمال و مقاصدی که برای آیندهی ما ضروری است، به اصل مسامحه توسل جستهایم. به این جهات، به نظر من موقع آن بود که شاهنشاه ایران، این نقیصهی اساسی را جبران کند.

نگارش این کتاب در سال ۱۳۳۷ آغاز و در اپاخر سال ۱۳۳۹ پایان

پذیرفت. در طول این مدت، هرچند وظائف خطیر دیگر اوقات مرا به خود مشغول میداشت، اما هفتهای نمیگذشت که جز در ایام مسافرت، ساعتی چند به نگارش این کتاب مصروف نشود و حتی در سفرها نیز فکر تنظیم مطالب مندرج در آن از خاطر من بیرون نمی رفت.

کتابی که اینک انتشار پیدا میکند، با سایر کتب مربوط به شرح احوال یا خاطرات تفاوت بسیار دار، زیرا این کتاب در واقع تنها شرح زندگانی من نیست، بلکه تاریخ احوال یک کشوری است.

فصل اول این کتاب به تاریخچهی مختصر میراث شگفتانگیز و سابقهی درخشان تاریخی کشور ایران اختصاص یافته و در فصل بعد ذکر خدمات شگرف و عقیده و استنباط من دربارهی شخصیت پدرم، که در تحولات اخیر خاورمیانه از برجستهترین افراد بود، پرداخته شده است. آنگاه به شرح دوران کودکی و دورهی تحصیلات من در اروپا و توجه و مراقبت مخصوصی که پدرم در تربیت من داشت و مرا برای تعهد مسئولیتهای سنگین کنونی آماده می فرمود می پردازد، و پس از آن بحرانی که در اثر جنگ جهانگیر دوم پیش آمد، و کشور ایران مورد تجاوز قرار گرفت، و من در سن بیست و یکسالگی بجای پدر وظائف سلطنت را بر عهده گرفتم، شرح داده می شود.

در این کتاب، اطلاعات خود را دربارهی قضایای آن سالها که شخصی به نام مصدق، کشور ایران را به طریقی که مخصوص خودش

بود میگردانید و صنعت نفت ما به حال وقفه در آمد و اقتصاد ما فلج شده و مشعل آزادی از نور و فروغ افتاده و تقریباً خاموش گشته بود، شرح می دهم و خواهم گفت که چگونه آزادی را دوباره بدست آوردیم و نیز توضیح خواهم داد که چطور در اثر آن تجارب تلخ در من عقیده ی ناسیونالیزم مثبت به وجود آمد.

در این کتاب، شمهای از اصطکاک تمدن باختر با ایمان و امیدواری در ایجاد یک نحوهی ارتباط جدید بین شرق و غرب سخن می رود و حدود و میزان توسعه و پیشرفتهای اقتصادی کشور، و عقیدهی من دربارهی مراحل سهگانهی دموکراسی، و اقداماتی که برای ایجاد دموکراسی حقیقی در این کشور به عمل آمده، ذکر می شود. در مسألهی اصلاحات مالکیت ارضی و سایر قدمهایی که برای کمک به کشاورزانی که در پنجهزار قریهی ایران زندگانی میکنند، برداشته شده و از وظایفی که زنان ما در ایران کنونی دارند به اختصار سخن به میان میآید. و عقیدهی کلی من دربارهی آموزش وپرورش در ایران شرح داده میشود. و مسألهی نفت ایران از لحاظ سیاسی و اقتصادی و فنی مورد بحث قرار میگیرد. وموقعیت سوقالحیشی ایران در خاورمیانه و مکنونات قلبی من در شرایطی که برای استقرار صلح و آرامش در این بخش از جهان و در سایر نقاط گیتی ضروری است بیان خواهد شد. و بالاخره در این کتاب، به طور اختصار از طرز زندگانی و کار شبانهروزی خود و وظیفهی عملی که در این کشور تاریخی برعهدهی مقام سلطنت است، سخن خواهد رفت. در ظی تمام فصول این کتاب، کوشش من همواره آن بوده است که در ذکر موانع و مشکلات، تنها به اجمال و بطور اشاره اکتفا نکنم. مثلاً مسئلهی درستکاری افراد، چه در سازمانهای دولتی و چه در دستگاههای شخصی و حرفهای و اجتماعات مختلف، همچنان از مسائل دشوار ما است. دستگاه های اداری کشوری، باآنکه در سالهای اخیر از هر حیث خیلی بهتر از سالهای پیش است، باز در بسیاری از موارد کهنه و فرسوده است و بیسوادی و فقر و بیماری هنوز در کشور ما ریشه کن نگشته است. اما باید به خاطر آورد که ما میخواهیم پیشرفتهایی را که در ممالک مترقی پس از چندین نسل و حتی چندین قرن به مرحلهی ایحاد رسیده است، در ظرف چند سال بوجود آوریم.

امروز در تمام نقاط گیتی، نسبت به خاورمیانه، که کانون تضادها است، ابراز توجه و علاقه می شود، زیرا از یک طرف این ناحیه در تمدن جهانی سهمی بزرگ داشته و از طرف دیگر همواره مهد حوادث و کانون تشنجات بوده است. به عقیده ی من، اوضاع برای تجدید حیات خاورمیانه مساعد است و دلیلی ندارد که ایران، چنانکه بارها به شهادت تاریخ موجد اینگونه تحولات بوده است، بار دیگر برای کمک به ایجاد یک چنین تحولی ناتوان باشد.

د ديباچه

سرزمین قدیم و جدید ایران

از ایام صباوت و دوران ولیعهدی که در سوئیس تحصیل میکردم، واقعهای در خاطرم مانده است. روزی شیرفروشی که هر بامداد گاری پر از ظروف شیر به دبیرستان میآورد، از من پرسید از کدام کشور به سوئیس آمدهام. گفتم از پرشیا (ایران) میآیم. گفت: آری، من پرشیا را خوب می شناسم که یکی از شهرهای آمریکا است.

سالها ازا این واقعه گذشت. در این اواخر یکی از مستخدمین جوان دربار شاهنشاهی، مسافرتی به آمریکا کرد. در هنگام بازگشت، واقعهی عجیبی را که در آن کشور برای وی پیش آمده بود نقل کرد. او میگفت قبل از مسافرت به آمریکا، همواره آرزو داشتم که یکی از سرخ پوستان آمریکایی را به چشم ببینم و هنگامیکه به آن کشور رسیدم، این آرزو را با مهماندار آمریکایی خود درمیان نهادم. این شخص گفت انجام این خواهش بسیار آسان است و چون مسافرت به یکی از نواحی که برای سکونت سرخپوستان معین شده جزو برنامه است، دیدار یک نفر سرخیوست میسر خواهد بود. هنگامیکه به ناحیهی معهود رسیدیم، بسیار متأسف شدم زیرا سرخپوستانی که در آنحا بودند، آن سربندهای پرداری را که هالیوود در فیلمهآی خود به دنیا عرضه میکند برسر نداشتند. بالاخره میهماندار یک نفر سرخپوست را که به لباس بومیان ملبس و سربند پردار بر سر داشت و چهره را با رنگهای مختلف منقش کرده بود به من معرفی نمود و این شخص به زبان فصیح انگلیسی از من پرسید اهل كدام كشوريد؟ گفتم از كشور دوردستى مى آيم كه پرشيا يا ايران نام دارد.

به مجرد شنیدن نام ایران، چهره ی این سرخپوست از شادی شکفت و با زبان فارسی فصیحی گفت: «سلام علیکم، حال شما چطور است؟»

من از این برخورد به حیرت افتادم، ولی به زودی دریافتم که این سرخپوست در جنگجهانی جزو ارتش آمریکایی مأمور در خلیج فارس بوده است که مقدار هفت میلیون تن مهمات و ذخائر از راه ایران به روسیه رسانده و شکست قوای هیتلر و پیروزی متفقین را تسریع نمود. و آن سرخپوست نتنها خود زبان فارسی را فراگرفته، بلکه به عدهای از افراد عشیرهی خود یاد داده و از تمدن و فرهنگ باستانی ما نیز اطلاعاتی کسب کرده است.

ای کاش عده ی کثیری از مردم باخترزمین، به اندازه ی آن سرخ پوست از کشور من اطلاعاتی داشتند و می دانستند که ایران به پیشرفتهای تمدن بشری چه خدماتی کرده و در آینده نیز چنانکه ایمان قطعی من است، چه خدماتی به فرهنگ و معارف جهانی انچام تواند داد.

گاهی که فکر میکنم چرا ایران در میان کشورهای خاورمیانه بهتر از این معروفیت ندارد، دچار حیرت می شوم. زیرا از هرچه بگذریم، ایران سهمی بزرگ در تمدن خاورمیانه داشته و ثروت سرشاری از ذوق و هنر و ادب و فلسفه، به جهان غرب موهبت کرده است. و به همانگونه که ملت آمریکا، امروز بوسیلهی برنامهی اصل چهار، کمکهای فنی به کشورهای دیگر میکند، ما از اوایل تاریخ، صادر کنندهی فرهنگ و هنر به جهان بشریت بوده ایم.

با وصف این باید گفت که در سالهای اخیر که کشورهای خاورمیانه، در صحنه سیاست جهانی قسمت مهمی پیدا کردهاند، مردم گیتی در هر گوشه و کنار، نسبت به ایران و کسب اطلاع نسبت به سرزمین ما و كشور كهنسال من بيشتر از پيش ابراز علاقه ميكنند.

در نقشههای جغرافیایی عالم یا خاورمیانه، ایران، یا پرشیا، بطور برجستهای نمایان است. این کشور، از کشور آلاسکا بزرگتر و مساحت آن دوبرابر ایالت تگزاس و از مجموع مساحت کشورهای فرانسه، سوئیس، ایتالیا، اسپانیا، پرتغال، بلژیک و لوکزامبورگ بیشتر است. وضع جغرافیایی ما طوری است که هزاران سال، نقطهی اتصال خطوط یا چهارراه گیتی بودهایم. و این نکته همانقدر در روزگاری که مردم با کاروانها مسافرت میکردند صادق بود، امروز نیز که قرن هواپیماهای جت و موشکهای هدابتشو نده است، صدق میکند.

جمعیت ایران، به نسبت هر کیلومتر مربع، کم است ولی عده ی نفوس ما که بیست میلیون است، برابر جمعیت قارهمانند استرالیا است. تهران، که پایتخت من است، یکی از شهرهایی است که در دنیا با سرعت توسعه پیدا کرده است؛ بطوریکه جمعیت آن از زمان جنگ دوم جهانی (که پانصد هزار نفر جمعیت داشت) تا امروز سه برابر شده و به یک میلیون و پانصد هزار نفر بالغ گردیده است.

البته یکی از علل ازدیاد نفوس تهران آن است که همانطور که در بسیاری از کشورهای گیتی پیش آمده، عدهی کثیری از مردم، مساکن اصلی خویش را گذاشته و در شهر توطن اختیار کردهاند؛ ولی روی همرفته، جمعیت پایتخت ما به سرعت رو به فزونی رفته است.

قسمت بزرگی از کشور، خشک و بی آب و علف است ولی در قسمتهای دیگر مقدار باران سالیانه بسیار زیاد، و از جنگلهای انبوه و مزارع برنج پوشیده است. آب قسمتهای نسبتاً خشک کشور از ذوب آب برفهای کوهستانهاست که مانند حلقهای، گرداگرد قلات مرکزی، ایران را احاطه کرده و غالب سلسلههایی هم با یکدیگر تقاطع می کنند، جز در ناحیهی کویر، در سایر نقاط ایران نقطهای نیست که از کوهستانها فاصلهی بسیار داشته باشد. آبی را که از کوهستانها جاری است بوسیلهی حفر قنات به مزارع و قراء می رسانند و اخیراً اقدام به حفر چاههای عمیق کرده ایم و متخصصین می گویند که برای رفع نیاز مندی های جمعیتی که سه برابر جمعیت فعلی ایران باشد، در ایران آب به قدر کافی وجود دارد.

تفاوت آبوهوا در ایران زیاد است و در نقاط مختلف و فصول سال فرق میکند، هرچند به گمان من باید همین اختلاف آبوهوا را یکی از نیروهای مؤثر شمرد. مردم کشور ما دارای نیروی بدنی فوقالعاده هستند و شاید این مسأله از تصادفات نباشد که میبینیم مردم ایران در ورزشهایی نظیر وزنهبرداری و کشتی بسیار قوی هستند و در مسابقههای بینالمللی، ورزشکاران ما در این رشتهها بیش از حد تناسب جمعیت کشور به دریافت جوایز قهرمانی نائل گشتهاند.

از لحاظ هوش و سرعت انتقال، مردم ایران، چنانکه ذکر خواهد شد، شهرتی بسزا دارند و با توسعه و تعمیم تعلیمات اجباری در سراسر کشور به نظر من می توان امیدوار بود که در آینده نیز ایرانیان در علم، هنر،

کشاورزی، صنعت، و بازرگانی سهم مؤثر و ذیقیمتی خواهند داشت.

از لحاظ معادن، ایران دارای منابع گرانبها است. البته از حیث نفت، ما یکی از تولیدکنندگان بزرگ جهان محسوب می شویم و از این لحاظ شهرت یافته ایم. در خاورمیانه، صنعت نفت از ایران آغاز گردیده و طبق بررسی ها و تحقیقات علمی اخیر، کشور من مانند کشتی بزرگی است که روی دریای نفت قرار گرفته باشد. آنچه برای دیگران نسبتاً مجهول مانده این است که ما دارای معادن گرانبها و ذی قیمت دیگر مخصوصاً ذغال سنگ، آهن، مس، مانگانز، کروم، احجار کریمه و بسیاری از املاح شیمیایی مانند بورات، سولفات و نمک طبرزد، هستیم که به مقادیر زیاد قابل صدور وجود دارد و هنوز استخراج و بهره برداری از آنها در مراحل مقدماتی است.

خاک ایران تقریباً درتمام نقاط جز در ناحیهی کویر بزرگ نمک که مانند کشور استرالیا قسمتی بزرگ از فلات مرکزی ایران را فرا گرفته، حاصلخیز است. هرجا آب به زمین قابل زراعت برسد، انواع مختلف محصول مانند گندم، جو، ذرت، برنج، پنبه، سیبزمینی، ماش، یونجه، چغندرقند، نیشکر، تنباکو و چای زراعت می شود و سبزی های خوردنی مانند کلم، شلغم، پیاز، بادنجان، خیار و غیره به عمل می آید.

کسانیکه به ایران آمدهاند، از میوههای پرآب و معطر آن، مخصوصاً از سیب، هلو، زردآلو، انگور، گیلاس، آلو، گلابی، انار و مرکبات گوناگون از لیمو، نارنگی، خرما، و زیتون لذت بردهاند. انواع خربزه، پسته، فندق، و بادام در کشور می روید. تربیت مواشی در ایران رونق بسزایی دارد و روستائیان و افراد عشایر ما، که لباس قبیله مخصوص به خویش را می پوشند، در کوهستانها و جلگههای کشور به پرورش اغنام و سایر مواشی مشغولند. در چند سال اخیر، مکانیزه کردن کشاورزی آغاز شده است و در فصول بعد برنامهای را که برای تقسیم املاک میان روستائیان و کشاورزان داریم، و اجرای آن آغاز گشته است، شرح خواهم داد.

ما معمولاً مقدار نسبتاً قلیلی موااد غذایی وارد و مقدار معتنابهی صادر میکنیم و مخصوصاً صادرات میوه، پسته و بادام ما زیاد است. قسمت عمده ی خاویاری که در بازارهای جهان به اسم خاویار روسی به فروش میرسد، از ایران میآید که به روسیه و آمریکا و سایر کشورها صادر می شود (یکی از ظرفا گفته است که ماهی خاویار از نظر تفاوت عقیده از شمال بحر خزر به سواحل جنوبی آن مهاجرت کرده است. ولی حق این است که سالها پیش از انقلاب روسیه، این ماهی آبهای گرم، سواحل جنوب بحر خزر، یعنی سواحل ایران، را برای توطن و تکثیر مرجح شناخته بود). شیلات ما دارای منابع بزرگی است که هنوز دست نخورده است. صفحه ۱۵

تحولاتی که پدرم در ایران ایجاد کرد

دوران کودکی من

تعلیم و تربیت شاه

ایام پرآشوب و تشنج

ناسيوناليسم مثبت من

مسألهى اقتباس تمدن جديد

نظر من دربارهی دموکراسی

آیندهی امیدبخش کشاورزی

زن ایرانی در اجتماع

فصل ۱۱

فرهنگ و آیندهی ایران

فصل ۱۲ نفت ایران

فصل ۱۳

ايران و صلح جهان

فصل ۱۴

شاه و کشور

فهرست نامها

شاه طهماسب اول (۱۴ فوریه ۱۵۱۴ — ۱۴ مه ۱۵۷۶) پسر ارشد شاه اسماعیل یکم و دومین پادشاه از دودمان صفویان بود. $\dot{\mathbf{c}}$

شاه طهماسب دوم دهمین پادشاه صفوی ایران بین سال ۱۱۰۱ تا ۱۱۱۱ هجری شمسی بود. او پس از اشغال اصفهان بهدست افغانها و کشته شدن شاه سلطان حسین، برای مدتی بر بخشی از ایران حکومت می کرد و در پی شکست از عثمانی و بستن قرارداد صلح، توسط نادرشاه از سلطنت برکنار و کشته شد. ث

مصدق مشهور به دکتر مصدق و ملقب به مصدق السلطنه، سیاستمدار، حقوقدان، نمایندهٔ هشت دوره مجلس شورای ملی، استاندار،

فهرست نامها

وزير و دو دوره نخستوزير ايران بود .. چ

ناصرالدین شاه (۲۵ تیر ۱۲۱۰ – ۱۲ اردیبهشت ۱۲۷۵) که پیش از دوران پادشاهی ناصرالدین میرزا خوانده می شد، معروف به «قبلهٔ عالم»، «سلطان صاحبقران» و بعد از کشته شدن توسط میرزا رضا کرمانی «شاه شهید»، چهارمین شاه از دودمان قاجار ایران بود. او با نزدیک به ۵۰ سال پادشاهی، پس از شاپور دوم ساسانی و تهماسب اول صفوی طولانی ترین دورهٔ پادشاهی در میان تمامی شاههای تاریخ ایران را داراست. او به افتخار نیم قرن سلطنت بر ایران، خود را صاحبقران نامید. او همچنین نخستین پادشاه ایرانی بود که خاطرات خود را نوشت. ج

نمایه

آ آلاسکا، ۴ آ	ت تگزِاس، ۴
آمریکا، ۱-۳، ۷	تهران، ۴
ٔ اسپانیا، ۴ استرالیا، ۴، ۶	ج جنگ جهانی دوم، ۲،۲
ایتالیا، ۴ ایران، ۱–۷	خ خاورمیانه، ۳، ۴، ۶
ب ۰	خلیج فارس، ۲
باخترزمین، ۳ بلژیک، ۴	د دریای خزر، ۷
پ پرتغال، ۴	3, Z.3
پرشیا، ۱، ۲، ۴	روسیه، ۳، ۷

نمایه ۳۸

س برخپوست، ۲،۲ سرخپوست، ۲،۲ سوئیس، ۲،۱ فی فی فی فرانسه، ۴ فرانسه، ۴ لوکزامبورگ، ۴ متفقین، ۳ متفقین، ۳ نفت، ۶ هالیوود، ۲ هالیوود، ۲ هالیوود، ۲

هيتلر، ٣

